

Sygnatura akt II Ca 949/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krzysztof Wąsik
Sędziowie:	SO Beata Tabaka SO Anna Nowak (sprawozdawca)

Protokolant: starszy protokolant sądowy K. Z.

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Ś.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 26 lutego 2016 roku, sygnatura akt I C 81/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 41.429,36 zł (czterdzieści jeden tysięcy czterysta dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty:

- 21.429,36 zł od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty,

- 20.000 zł od dnia 27 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.725,90 zł (dwa tysiące siedemset dwadzieścia pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wieliczce od powódki kwotę 500 zł (pięćset złotych), a od strony pozwanej kwotę 1.005 zł (tysiąc pięć złotych) tytułem opłaty sądowej należnej od rozszerzonego powództwa.”;

2. oddala apelację w pozostałym zakresie;

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.496 zł (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Beata Tabaka SSO Krzysztof Wąsik SSO Anna Nowak

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 sierpnia 2016 r.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Wieliczce w punkcie I. zasądził od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki A. Ś. kwotę 21.429,36 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, w punkcie II. w pozostałym zakresie powództwo oddalił, natomiast w punktach III. i IV. rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Apelacją od powyższego wyroku złożyła powódka, zaskarżając to orzeczenie zakresie punktu II. i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a to przyjęcie, że kwota 20.000 zł stanowi odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powódki krzywdę. W tym stanie rzeczy wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie łącznego zadośćuczynienia w kwocie 50.000 zł oraz kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu, powołując orzecznictwo Sądu Najwyższego zwrócono przede wszystkim uwagę na okoliczność, że obecnie u powódki pomimo ciągłej od 2012 roku rehabilitacji, w wymiarze kilkunastu zabiegów miesięcznie nadal występują objawy zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego z niewielkim niedowładem kończyny dolnej lewej oraz ograniczenie ruchomości. Ze względu na charakter schorzenia powódka nie rokuje całkowitego powrotu do zdrowia, a aktualny stan zdrowia spowodowany urazem wyraźnie ogranicza sprawność fizyczną powódki, możliwość wykonywania czynności związanych z obciążeniem kręgosłupa, ograniczenie możliwości długiego siedzenia, stania, dźwigania. Okoliczności te zdaniem skarżącej jednoznacznie wskazują na nieadekwatność przyznanej kwoty zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych, argumentując że zarzuty w niej podniesione są bezzasadne, a przyznane zadośćuczynienie mieści się w granicach zakreślonych przepisami prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się częściowo uzasadniona.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, wobec czego Sąd Okręgowy przyjmuje go za własny, czyniąc go podstawą swego rozstrzygnięcia.

Na podstawie art.387§2¹ k.p.c. uzasadnienie wyroku zwiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa

W rozpoznawanej sprawie jedyny zarzut apelacji dotyczył naruszenia prawa materialnego, a to art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c. i sprowadzał się do twierdzenia, że zadośćuczynienie przyznane powódce przez Sąd Rejonowy w kwocie 20.000 zł jest rażąco zaniżone. W ocenie Sądu Okręgowego należy podzielić stanowisko powódki w tym zakresie. Sąd Rejonowy wprawdzie wymienił w zasadzie wszystkie okoliczności, które brał pod uwagę ustalając, jaka suma zadośćuczynienia za doznaną krzywdę będzie dla powódki odpowiednia, ale nie uwzględnił ich w sposób dostateczny. Tymczasem zasądzając zadośćuczynienie należy przede wszystkim mieć na względzie, że zadośćuczynienie w związku z uszkodzeniem ciała wskutek deliktu przyznaje się jeden raz w życiu. Rozstrzygnięcie Sądu musi więc uwzględniać nie tylko tę krzywdę, którą powódka doznała w okresie przed wydaniem wyroku, ale także tę, którą będzie odczuwała w przyszłości, do końca swego życia. Istota zadośćuczynienia tak właśnie rozumianego została podkreślona w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego, mającej moc zasady prawnej z dnia 21 listopada (...), III PZP 37/67.

Oceniając wysokość zadośćuczynienia przyznanego przez Sąd Rejonowy z perspektywy wyżej wspomnianej zasady – nie może budzić wątpliwości, że zadośćuczynienie w kwocie 40.000 zł jest rażąco zaniżone. Powódka uległa wypadkowi w dniu 11 października 2012 r i do dnia dzisiejszego nie odzyskała sprawności. Skutki wypadku są dla niej nieodwracalne, bowiem nie ma ona szans na powrót do sprawności sprzed wypadku umożliwiającej poprzednią aktywność. Z opinii biegłego z zakresu medycyny jasno wynika, że skutki wypadku są trwałe. Ten stan powoduje daleko idące ograniczenia tak w życiu rodzinnym, towarzyskim czy przy wykonywaniu codziennych czynności związanych z utrzymaniem mieszkania. Nie ma racji Sąd Rejonowy podkreślając w uzasadnieniu wysokości zasądzonego zadośćuczynienia okoliczność, że kwota 20.000 zł zrekompensuje powódce w wystarczającym stopniu wymienione konsekwencje wypadku i związaną z tym krzywdę. Oczywistym jest, że w wieku powódki każde pogorszenie stanu zdrowia prowadzi do ograniczenia aktywności nawet w najprostszych czynnościach i stanowi znaczącą dolegliwość. Ponadto powódka pozostaje z świadomością, że już do końca życia pewnych czynności wykonywać nie będzie mogła. Wskazać należy także na długotrwałość leczenia w warunkach szpitalnych i przybywania w konsultacjach lekarskich, konieczność przebycia skomplikowanej operacji, długotrwałej rehabilitacji, długotrwałego zażywania leków. Skutkiem wypadku przecież w pierwszej fazie – po wykonaniu operacji, była osobą całkowicie leżącą, wymagającą pomocy osób trzecich. Wskazać należy, że przez 3 miesiące borykała się z bólem, którego nie uśmierzały leki przeciwbólowe. Zdaniem Sądu Okręgowego przetoczone okoliczności uzasadniają zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 40.000 zł. W dalej idącym zakresie żądanie powódki uznano za wygórowane i jako takie oddalono.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 k.c. zasądzając je od dnia wymagalności.

Wobec częściowej zmiany wysokości przyznanego zadośćuczynienia modyfikacji uległo również rozstrzygnięcie o kosztach procesu, które stosunkowo rozdzielono na zasadzie art. 100 k.p.c., uwzględniając, że powódka wygrała proces w około 80%. Na koszty procesu złożyła się opłata od pozwu uiszczona przez powódkę w kwocie 822 zł, wynagrodzenie pełnomocników z urzędu, będących radcami prawnymi, ustalone po myśli § 6 w zw. z § w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a także zaliczka uiszczona przez powódkę na pokrycie wynagrodzenia biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok jak w punkcie 1. sentencji, oddalając w punkcie 2. apelację w pozostałym zakresie na zasadzie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono również na zasadzie art. 100 k.p.c. przy uwzględnianiu stopnia w jakim każda ze stron wygrała. Na koszty te złożyła się opłata od apelacji w kwocie 1.500 zł uiszczona przez powódkę oraz wynagrodzenie profesjonalnych pełnomocników stron, będących radcami prawnymi, ustalone po myśli § 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Beata Tabaka	SSO Krzysztof Wąsik	SSO Anna Nowak
------------------	---------------------	----------------